10 Ιανουαρίου 2026

π. Αθανάσιος Γρηγοριάτης· ο γέροντας της ειρήνης και της υπομονής († 10-1-1953)

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές

Ο π. Αθανάσιος υπήρξε σεβάσμια μορφή που θύμιζε τους παλαιούς Πατέρες της Θηβαΐδας. Πράγματα απλά και σημαντικά όπως η γαλήνη, η ηρεμία, η έλλειψη ταραχής, η υπομονή, η εσωτερική ειρήνη και η ευγένεια στις σχέσεις του με τους άλλους, ήταν τα στοιχεία που συνέθεταν την προσωπικότητά του. Πτωχεία και στέρηση ήταν αναπόσπαστα στοιχεία στη ζωή του π. Αθανασίου, που διέθετε το διορατικό χάρισμα και γεύθηκε θείες παρηγορίες και ουράνιες χαρές.

Ως ηγούμενος στην Ι. Μ. Γρηγορίου (1924-1937)…
θύμιζε μοναχούς της Μονής Στουδίου: «Πρέπει, έλεγε, να μείνουμε στύλοι ακλόνητοι εις τας παλαιάς παραδόσεις των πατέρων μας». Πάν απ’ όλα τοποθετούσε την υπομονή και την ειρήνη. Την χάρη της σιωπής προσπαθούσε να την μεταδώσει και στους υποτακτικούς του. Έλεγε συχνά: « Με τη σιωπή σώζεται κανείς από πολλά κακά». Είχε το χάρισμα να απαλλάσσει τις ψυχές από το

δαιμόνιο της λύπης. Το πετραχείλι του κάτω από το οποίο πολυάριθμες ψυχές βρήκαν παρηγοριά και ειρήνη, σώζεται σήμερα στην Ι. Μ. Γρηγορίου και συχνά ευωδιάζει. Όταν δε το αγγίξει στο κεφάλι του κάποιος μοναχός, που ταλαιπωρείται από λογισμούς λύπης και ταραχής αμέσως γαληνεύει.

Ο θάνατος του όχι μόνο δεν έσβησε τη μορφή του από τις καρδιές των υποτακτικών του, αλλά αντίθετα τη κατέστησε πιο ποθητή. Πολλές φορές στον ύπνο τους άλλοι τον είδαν να λάμπει μέσα σε θαυμαστό φως, άλλοι να βρίσκεται σε τιμητική θέση, άλλοι να λειτουργεί με εξαίρετα άμφια σε μεγαλοπρεπή ναό, άλλοι να παρουσιάζεται επιβλητικός και να τους βγάζει από κάποια δύσκολη θέση. Ο μακάριος Γέροντας υπήρξε χωρίς καμιά αμφιβολία «σκεύος χρυσίου ολοσφύρητον κεκοσμημένον παντί λίθω πολυτελεί».

(Αρχ. Χερουβείμ, Σύγχρονες Αγιορείτικες μορφές, Αθανάσιος Γρηγοριάτης, Εκδ. Ι. Μ. Παρακλήτου, Ωρωπού – Αττικής – αποσπάσματα)